

Sygn. akt: *IC 1451/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Sznura

po rozpoznaniu na rozprawie protokolowanej przez staż. M. T. w dniu 7 lutego 2018 r.

sprawy z powództwa **Banku (...) S.A. w W.**

przeciwko **M. S.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. S. na rzecz powódki Banku (...) S.A. w W. kwotę 51.990,47 zł (pięćdziesięciu jeden tysięcy dziewięciuset dziewięćdziesięciu złotych czterdziestu siedmiu groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi od kwoty 47.806,94 zł od 19 maja 2017 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego M. S. na rzecz powódki Banku (...) S.A. w W. kwotę 8.000 zł (ośmiu tysięcy złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka **Bank (...) S.A. w W.** (dalej jako (...)) w pozwie wniesionym przeciwko pozwanemu **M. S.** domagała się zapłaty kwoty 51.990,47 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 47.806,94 zł liczonymi od 19 maja 2017 r. do dnia zapłaty, a także kosztami postępowania.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że zawarła z pozwanym umowę kredytową, z której się on nie wywiązał, wskutek czego całość zadłużenia stała się wymagalna. Na zadłużenie składa się należność główna w kwocie 47.806,94 zł, odsetki umowne za okres korzystania z kapitału w kwocie 2.814,11 zł, odsetki umowne karne w kwocie 1.246,92 zł, naliczane od części należności głównej, co do której dłużnik opóźnił się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, oraz naliczone koszty w kwocie 481,01 zł. Strona pozwana nie spłaciła wymagalnej wierzytelności.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku, w sprawie o sygn. akt I Nc (...), wydał 29 września 2017 r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty wniósł pozwany domagając się odrzucenia pozwu, względnie oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda na jego rzecz kosztów postępowania.

Pozwany wskazał, że umowa, na podstawie której powód dochodzi swoich roszczeń, zawiera w §33 pkt 2 zapis na sąd polubowny, wobec czego dochodzenie przez powoda roszczeń w nin. postępowaniu jest niedopuszczalne. Niezależnie od powyższego, pozwany zakwestionował powództwo zarówno co do zasady, jak i wysokości, wskazując, że powódka nie wykazała, że faktycznie przekazała pozwanemu środki zgodnie z umową, natomiast wysokość rzekomego zadłużenia pozwanego została wykazana wyłącznie dokumentem prywatnym. W związku z powyższym powództwo, jako niewykazane, winno zostać oddalone.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 lutego 2015 r. pomiędzy Bankiem (...) S.A. (poprzednikiem prawnym powódki), a M. S. została zawarta umowa kredytu gotówkowego na kwotę 53.185,83 zł, przy czym całkowita kwota do zapłaty wynosiła 80.671,91 zł. Kredytobiorca zobowiązał się dokonać całkowitej spłaty kredytu wraz z odsetkami do 13 lutego 2023 r., w 96 miesięcznych ratach, płatnych do 13 dnia każdego miesiąca, począwszy od 13 marca 2015 r., przy czym 95 pierwszych rat wynosić miało 807,15 zł, natomiast ostatnia, 96-ta rata – 806,83 zł. Bank miał prawo wypowiedzieć umowę kredytu m.in. w przypadku niezapłacenia przez kredytobiorcę w terminie rat za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim wezwaniu kredytobiorcy do zapłaty w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania i z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia. Od niespłaconego kredytu w terminach określonych w umowie lub oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy, Bank miał prawo pobierania podwyższonych odsetek w wysokości 1,5-krotności rocznej stopy oprocentowania kredytu (która wynosiła 10%), nie wyższej jednak niż czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP. W umowie strony określiły także, że kredytobiorcy przysługuje prawo do korzystania z pozasądowego rozstrzygania sporów (których wartość przekracza 8.000 zł) przez Sąd Polubowny działający przy Komisji Nadzoru Finansowego.

Dowód : umowa kredytowa z załącznikami, k. 7-12; harmonogram spłat, k. 56-58 .

W związku z zaległościami w płatnościach, pismem z 26 września 2016 r., (...) wypowiedział pozwanemu umowę kredytu, zachowując 30-dniowy termin wypowiedzenia. Pismem z 9 lutego 2017 r., bank wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 51.115,59 zł w terminie do 16 lutego 2017 r. Pismo to zostało wysłane pozwanemu w dniu 10 lutego 2017 r., a doręczone 14 lutego 2017 r.

Dowody : wypowiedzenie, k. 59; wezwanie, k. 13; potwierdzenie nadania, k. 14-15; zpo, k. 60-61 .

Na dzień 16 maja 2017 r. zadłużenie pozwanego wobec (...) z tytułu ww. umowy kredytowej wynosiło 51.990,47 zł, z czego 47.806,94 zł z tytułu należności głównej; 2.814,11 zł z tytułu odsetek umownych za okres korzystania z kapitału, 1.246,92 zł z tytułu odsetek umownych karnych, naliczanych od części należności głównej, co do której dłużnik opóźnił się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, oraz 122,50 zł z tytułu kosztów.

Dowody : wyciąg z ksiąg banku, k. 5 .

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie przywołanych powyżej dokumentów, co do których brak było w ocenie sądu podstaw pozwalających na odmówienie im przymiotu wiarygodności.

Zarzuty pozwanego nie zasługiwały na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutu zapisu na sąd polubowny. Analizując treść łączącej strony umowy kredytowej sąd nie znalazł zapisu, który wyłączałby kognicję sądu powszechnego w rozstrzyganiu sporów dotyczących zawartej przez strony umowy kredytowej. Wskazany przez pozwanego zapis (§ 33 pkt 2 umowy) daje bowiem uprawnienie do korzystania z pozasądowego rozstrzygania sporów wyłącznie kredytobiorcy (pozwanemu). Powódce natomiast takiego uprawnienia nie przyznano, tak więc ewentualny zarzut zapisu na sąd polubowny mógłby przysługiwać wyłącznie bankowi, gdyby to kredytobiorca wystąpił z powództwem przeciwko niemu. Jednakże nawet wówczas, takie sformułowanie, jako naruszające zasadę równości stron, należałoby – w myśl art. 1161 §2 k.p.c. – uznać za bezskuteczne.

Odnośnie kwestii niewykazania roszczenia co do wysokości – pozwany nie wskazał czemu kwota zadłużenia miałyby być niewłaściwa. Powódka wykazała przedmiotową okoliczność przedstawiając wyciąg z ksiąg bankowych, który pozwany wprawdzie zakwestionował wskazując, że nie jest on dokumentem urzędowym, jednak to, że wyciąg z ksiąg banku nie jest dokumentem urzędowym, a jedynie prywatnym, nie odbiera mu mocy dowodowej. Jako że pozwany

nie odniósł się w ogóle merytorycznie do wskazanych w wyciągu kwot, sąd – w myśl reguł dowodzenia zawartych w art. 6 k.c. i 232 k.p.c. – uznał, że wyciąg ten stanowi wystarczający dowód na wykazanie roszczenia co do wysokości.

Odnośnie natomiast zarzutu, że powódka nie wykazała, aby kwota kredytu została w ogóle pozwanemu wypłacona, to wskazać należy, że skoro pozwany spłacał pierwsze czternaście rat zgodnie z przyjętym harmonogramem umowy kredytowej (jak wynika z dokumentów złożonych przez stronę powodową), to trudno przyjąć za wiarygodne, że pozwany czynił to nie otrzymawszy uprzednio od poprzednika prawnego powódki kwoty kredytu. Zarzut ten należy uznać zatem za gołosłowny.

Z uwagi na powyższe, sąd uznał roszczenie powódki za uzasadnione i orzekł jak w punkcie I wyroku zasądzając na rzecz powódki od pozwanego dochodzoną kwotę wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, o których orzekł na podstawie art. 481 §§1 i 2 k.c. zgodnie z żądaniem pozwu, mając na uwadze, że we wskazanej w pozwie dacie (19 maja 2017 r.) roszczenie niewątpliwie było już wymagalne, mając zarówno na uwadze datę wypowiedzenia umowy, jak i datę odbioru przez pozwanego późniejszego wezwania do zapłaty.

O kosztach orzeczono jak w punkcie II wyroku, na podstawie art. 98 k.p.c. i 108 §1 k.p.c., uznając stronę pozwaną za przegrywającą niniejsze postępowanie i zasądzając od niej na rzecz powódki zwrot kosztów procesu, na które złożyła się uiszczona przez powoda opłata sądowa w kwocie 2.600 zł, oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 5.400 zł – ustalone na podstawie §2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804).

Zarządzenia:

1. (...)
2. (...).